

1488

1

Truller-Tumler

Truller-Tumler

Truller-Tumler

Truller-Tumler

Truller-Tumler

Truller-Tumler

Truller-Tumler

E

778

Lipaguet In
Hivoll Cote

octaug de
M. 5^e mile 1^u

✕
~~E 1309~~

⁶⁵E. 778.

2 pieces

~~1309~~

~~D~~
4=

Tractatus iudiciorum.
Processus sathane contra
genus humanum.

Genus humanum.
Hoc est quod dicitur
in scriptura.

Incipit tractatus iudiciozum per do-
minum Bartoluz de saxo ferrato leguz
doctozes eximiu3 7 famosissimu3 subtiliter edit9.

BEc sunt que in iudiciis frequenter fiūt
et frequentantur. Nam primo additur
iudex competens. Citatur reus. Of-
fertur libellus reo. Datur terminus ad responde-
dum libello. Recusatur iudex. Opponun-
tur exceptiones per reum. Datur terminus
ad respondendum. Fiunt interrogationes.

Ante litem contestatam satisfatur.

Contestatur lis. Juratur de calumnia.

Statuitur terminus ad probandum de iure vel
scdm consuetudinem fiunt positiones 7 responsi-
ones fiunt etiam interrogationes siue capitula q̄
vocalius articulos super quibus testes debēt re-
spondere. Diuerse fiunt per aduersarium positi-
ones que debent fieri testibus.

Producun-
tur testes 7 probationes. Et debent presente alte-
ra parte examinari. i. iurare q2 secrete debent exa-
minari 7 aperiri presentibus partibus vel per cō-
tumaciam altera absente.

Producuntur instrumenta.

Et iudex debet dare terminu3 ad accipiendu3 co-
piam 7 ad opponendum contra instrumenta vel
dicta testium vel contra testes si sint suspecti.

Debet dari copia actorum.

Deinde datur terminus ad allegandum.

Causa cōmittitur 7 habetur consiliu3 sapientu3
fertur sententia diffinitiva vel interlocutoria.

A.

Appellatur infra tempus de quo in. c. coseruatio
ni. de appel. li. vi. et vt legitur notata. in cle. vna.
de dolo. l. decem dierum vt ibi dicitur.
Mandatur sententia executioni per. l. a diuo pio
ff. de re iudi. Bartholus. ll. doc.

Ad summariaz igitur noticiarum consueti vsus
quodammodo attingendum venio et distinguo
decem tempora. Primum enim tempus est ante ci
tationem. Secundum est ipsius citationis. Terti
um tempus est ipsius representationis. Quartum
tempus est dilatoriarum exceptionum proponendarum.
Quintum tempus est litis contestationis. Sextum
tempus est producendarum probationum.
Septimum tempus est renunciationis producen
dorum testium. Octauum tempus est disputationum
et allegationum proponendarum. Nonum tempus
est earundem renunciationis. Decimum et vlti
mum tempus est prolationis sententie etc.

Circa primum scilicet ante tempus citationis duo
nota vnum generale ex honestate scilicet vt an
tequam aduersarium trabas eum moneas vt tibi fa
tisfaciat vt. ff. de serui. verba. prediorum. l. quadam
teberius. et. l. de pigno. l. debitorum et in autem.
vt cum de ap. cogno. circa fi. colla. ix. Aliud spe
ciale et necessarium vt si sit libertus non citet pa
tronum non petita venia vt. l. de in ius vocan.
l. i. Item nec filius emancipatus patrem neque ma
trem vt. l. q. cum eo. l. fi. Qui autem est in po
testate nullo modo non in castrensi vt. ff. de iu
dici. l. lis nulla. sed ipse demum est corrigendus

vt. *L. an seruus ex suo. facit. l. si sine.* Sed nec fa-
cias vim in eo q̄ tempus ante citationem non vi-
detur de ipsa instantia. Nam est tamen preparato-
rium 7 qd̄ incontinenti fit inesse videtur vt. *L. de*
pa. l. petens. 7. ff. si cer. peta. l. lecta. Bar. legum

Circa secundum tempus scz citationis qua-
tuor nota. Primo q̄ pertineat ad ipsuz iu-
dicem scz vt quālibet partem citet ad in-
stantiam actoris vt in auten. de man. princ. nisi
sint persone a iure exempte vt. ff. de in ius vocan.
l. ii. iii. 7. iiii. Secundum pertinet ad ipsum qui
facit citari vt congruo tempore non feriato cita-
tio porrigatur. Aliter reus venire non tenetur
vt. *L. de feriis. l. dies.* ibi tunc reus impune non
parebit vt. ff. si quis in ius voca. non ierit. l. ii. in
fi. Et hoc casu si reus venit consuevit expensas
petere ab actore si ignorauerit factum puta diem
sibi assignatam esse solennem 7 actor consueue-
rat eidem condemnari tanq̄ eum qui temere in
ius vocauerit vt. ff. de iudi. l. eum quem.

Idem etiam videtur si ius ignorauerit si talis ig-
norantia in damno vitando non noceat vt. ff. de
iuris 7 facti ignoran. l. erroz. Tertium respicit
partem citati. tenetur enim venire etiam si sit de
aliena iurisdicione vt. ff. de iudi. l. si quis ex alie-
na. vt. ff. si quis in voca. non re. l. ii. i. responso.

Et caute intellige scz cum dubium sit de iurisdic-
tione sua vel non vt de iudici. l. ii. §. si dubitetur
Aliter non tenetur ire vt. ff. de iurisdicio. omnīū
iudi. l. si. 7 de feriis. l. i.

Quartum respicit ipsam citationem que qualiter
A. ii.

fieri debeat habes. xliiii. q. in tertio. c. cum de illi
cita. 7 dicto. §. si dubitetur. Respicit etiam ipam
citationem peremptoriam vt. ff. de iudici. l. ad per
emptorium. 7. l. sequenti. licet dicta. l. ad peremp
torium ante sententiam diffinitiuam loquatur.

Nam si reus non venit in ipso peremptorio fie
bat olim missio in omnia bona sua.

Hodie vero pro mensura debiti declarati si est
actio personalis vt in auten. de exhiben. 7 intro
du. rei. §. si vero quidem iurent. L. de bo. auto.
iudi. poss. l. per debita. 7. ff. quibus ex cau. in poss
fess. ea. l. i. Ante missionem enim quedam debent
interuenire scilicet summaria cognitio vt. ff. de re
bus du. l. si is a quo.

Si vero realis 7 reus latitet vel occultet vel do
lo desit possidere fit missio omnium bonorum 7
sequitur venditio vel fit missio rei petite vt. ff. ex
qui. cau. in posses. eatur. l. fulcinus. §. item videam
mus. 7. §. item celsus. 7. L. ubi in rem actio. l. si
quis. 7 de prescripti. xxx. annorum. l. si quis emp
tionis. §. penultimo. 7 requiritur hoc casu summa
ria cognitio vt. L. ubi in rem actio. l. si quis.

Quidam tamen dicunt debere fieri missionem
rei petite ad instar personalis actionis vt dicto.
§. si vero esset quidem in corpore auctoꝝ. de ex
hiben. 7 introdu. rei. sed vltima obtinet de con
suetudine 7 sic fit missio in possessionem rei peti
te. reus tamen veniens infra annum auditur etiam
super possessione oblata cautione per. l. si quis.
§. predicto. de prescriptio. xxx. annorum.

Et hoc si lis non est vere contestata facta missio
ne per contumaciam non veniens auditur de pro
prietate non de possessione. *L. quomodo et quan
do iudex. l. si consuetudine.*

Idem si esset quasi contumax quia veniens tan
tum de proprietate auditur vt. *L. vbi in rem ac
tio. l. ii. de ista materia in. c. quoniam frequenter.*
extra vt lite non contestata legitur et notatur.
Bartolus legum doctor.

Circa vero tempus presentationis conside
ro vnum. Nam aut venit reus. aut actor
aut vterq3. quandoq3 actor et non reus vt supra
dictum est.

Primo casu potest petere se absolui ab instancia
iudicii et vt cancelletur edictum vt. ff. de iudi. l.
post edictum. secundo responso. Et. l. propter an
dum. in principio. *L. eodem titulo.* vel potest pe
tere vt actor citetur et eo non comparente cog
noscat iudex de causa principali licet lis non sit
contestata vt hic habes. Et in autent. qui se
mel. *L. quomodo et quando iudex. et in. c. causas
de dolo et contuma.*

Et de forma citationis actoris habes in auten
tica de litigiosis. §. omnem vero. colla. viii.
Sed vix tamen contingit qd reus petat citari sed
se absolui.

Secundo casu consuevit petere expensas si plu-
res sunt facte citationes ad primam non venit. et
faciunt bec iura pro eo. ff. si quis in ius vocatus
non ierit. l. ii. i. responso. 2 si quis ius di. non ob-
temperauerit. l. i. responso. C. de iudi. l. sancimus.
2 sic consuetum est fieri in quibusdam partibus
condemnationes. Iudex tamen consuevit istam
questionem reservare discutiendam in processu cau-
se vel negotii. Quidam tamen doct. dicunt non
condemnari cum ante per emptorium non dica-
tur contumax vt. ff. de re iudi. l. continuus. 2. l. co-
tumax. quod est verum quantum ad missionem
non quantum ad condemnationes per dictas. ll.
vel istud intelligitur quantum ad sententiam.

Tertio casu quando vterq3 adest sufficit actori
suam petitionem proponere sine scriptis ad euita-
dam ipsius cause prorogationem que fit libello-
rum porrectione. Et si eo simpliciter proponente
2 sine libelli oblatione pars aduersa confessa fue-
rit condemnatio nulla sequitur. sed iam confesso
assignabitur terminus qui vero condemnato tri-
bui solet vt. ff. de confessi. l. i. 2. l. ceterum. licet in
criminalibus hoc casu post confessionem sit faci-
enda condemnatio vt. ff. de excep. rei. iudi. l. con-
fessus. 2. C. de penis. l. si sententiam. si autem vult
sibi offerri libellum generale est vt de iure comu-
ni sibi offeratur vt in auten. de exhiben. rei. §. san-
cimus. colla. v. consuetum est autem iudici libel-
lum offerri 2 porrigi 2 per iudicem reo vt in au-
ten. de litigio. §. ad excludendas. circa prin. col.

la. viii. cautiones vero que in dicto. §. dicuntur
de consuetudine nō seruantur. nec ille que dicun-
tur in autenti. de excepti. §. i. colla. vii.

Qualiter autem debeat formari libellus nota. si.
de eden. l. i. et sic recedit reus datis iudiciis deli-
beratozibz.

In summa nota qd si petitio actoris fuerit inser-
ta citationi ita qd conuentus potuerit cerciozari et
sic plene deliberare denegabuntur inducie delibe-
ratioz. et sic consueuerunt facere cauti petitozes
per decretum. preterea extra de dila. Bartolus.

Circa vero tempus quantum scilicet excepti-
onis sic nota qd cautus debet esse reus ne
exceptiones inordinate proponat. Nam si excepti-
ones cōtra rescripta competant expeditionis via
videtur eas proponi. nam per eas comminantur
vires rescripti quo sublato tota iurisdictio eua-
nescit. Nam sublato principali tollitur accessori-
um vt. l. de po. l. iiii. et l. de vsuris. l. eos. et ff.
de inoffici. testamento. l. papinianus. et fi. et l. de
codicil. l. i. Si autem habet exceptio contra per-
sonas. puta quia dicit actorem excommunicatum
et ita repellendum et contra iudices quia dicit eos
suspectos cum sint eius inimici. vel aduersarius
de eorum sit familia vel ex aliqua alia causa tunc
tutius poterit iudicem declinare. Ne si forte op-
poneret exceptionem contra personam et in ea ob-
tinuerit sero ad recusationem iudicis recurreret
vt. ff. de iudi. l. ii. circa princi.

Nam cum recipiendo interlocutionem iudices
approbat et non poterit postea reprobare vt. ff. de
nego. gest. l. pomponius. et de testi. l. si quis testi-
bus. et l. de sen. et interlocu. omniū iudi. l. penul.
Secus autem est si succumbit cum vterq; eorum
iura intendebat declinare vt. ff. de inoffici. testa-
mento. l. contra minorem.

Si vero nullam habet exceptionem vel si habeat
at: probare non poterit consueuerunt multa pro-
poni contra libellum de obscuritate et multis aliis
que nota. in textu et glo. ff. de rei vendi. l. si in rem
et ff. de positi. l. ii. §. si quis autem. et ff. de fur. l. in
actione. ii. responso.

Et nota qd qui exceptionem proponit et non pro-
bat condemnatur in expensis vt extra de dolo et
contuma. finem.

Debet etiam terminus assignari a iudice ad om-
nes exceptiones dilatorias vt extra de exceptio.
pastoralis. et post terminum volens probare non
auditor nisi in tribus casibus qui notantur in di-
cto. c. pastoralis. et vide glo. magnam que de no-
uo emergunt. nouo indigent auxilio.

Bartholus legum doctor.

His igitur visis. Sequitur de tempore litis
contestationis. litis autem contestatio fit
inter narrationem et responsionem vt. l. de litis
contestatione. l. i. circa principium. siue responde-
at negando siue afirmando.

Nam licet confiteatur libello oblato adhuc tamen condemnandus est vt. ff. de confessio. l. Julius.

Nec obstat. ff. ad. l. acquil. l. prouidendum. §. si. nam q̄ ibi dicitur nulle sunt partes iudicis in cōfitentem intelligitur quantum ad cognoscendum cum de facto constet. tamen confessione facta in pronuntiando ante libelli oblationem nec debet sequi condemnatio vt supradictum est. quia nulla sit cōgnitio tunc hic aut fit cum libellus oblatus et inducit dare et tempus datum ad respondendum. et ideo potest sequi condemnatio.

Baribolus legum doctor.

Dist autem. Cōtestationem. Nota duo. Primum q̄ statim sit prestandus iuramentum de calumnia. sed primo actio n̄ q̄ reo vt. l. de iuramen. calum. l. secunda in principio. nec potest remitti a partibus vt dicta. l. secunda. §. sed quia veremur. potest tamen remitti tacite vt a pluribus creditur vt notatur. ff. de procura. l. si filius. §. ventam.

Secundo nota q̄ positiones fiunt circa factus nec vna pars tenetur alteri respondere nisi ab ipso interrogante. primo id ponitur in autent. de his qui ingredi. ad appell. §. fina. colla. v. cu3 sa cramento proposita omnia sub eisdem attestacionibus dicta intelligantur vt quod quisq̄ iuris. extra in rubro et in nigro.

Compellitur autem reus si obscure respondeat
declarare alioquin punitur ac si taceret vt. ff. de
inter. actio. l. de etate. §. qui tacuit. 7. §. qd̄ autem.
7. §. ex ea. 7 si sit persona suspecta ad malignan-
dum vt. ff. de interroga. 7 qui satisfacere coguntur
l. si fideiussor. §. si. quibus tamen iudices consue-
uerunt partem respondere vtrum credat vel non
credat ar. **C.** de iureiurando. l. ii. §. si. circa p̄nci-
pium. 7. §. quod obseruatur. 7 c. Sed errant cum
quandoq3 necessarium sit vt dubitet vt. l. qui in-
terrogatus. de peti. heredi. 7 l. si debitor. 7. ff. de
iureiurando. l. iusiurandum. ad pecuniam in fi. 7
C. de excep. l. si quidem. 7 de condi. indebi. l. si.

Et nota de iure iurando propter calumniam. l.
ii. §. i. ibi q̄ quisq3 credit vel extima.
Tantus tamen debet esse actor ne copulatiua cō-
iunctione viatur.

Nam poterit 7 actio altera parte falsa tota nega-
ri vt. ff. de rebus dubiis. l. is qui. §. cum ita. 7. §.
vtrum. 7 in sti. de heredi. institu. §. si. 7 indefinita
sufficit q̄ altera pars sit vera vt dicto. §.
Nec proponatur in plurali dicendo hos fundos
esse meos cum idem iuris sit in his quod in co-
pulatiuis.

C Sed non refert an pars respondeat ad interro-
gata aduerse parti an iudici vt. ff. de interroga.
actio. l. siue interrogat. in p̄ncipio.

Et nota q̄ ad omnes interrogationes non cogitur respondere quis nisi tantum ad queſtiones pertinentes ei vt. ff. de proba. l. ad probationes. 7. ff. de noxa. l. quociens. §. si. de iureiurando. l. qui iurasse. §. si. 7. d. interroga. actio. l. ii. §. facta. 7. **L.** ne vxor p̄ mari. l. si. 7. **L.** si man. ita fuerit. l. i. 7. de p̄dictis minorum. l. si quidem. 7. ff. ad. l. falcidiam. l. in ratione. §. si. 7. **L.** qui legi. per so. l. momentanee. nec addas de quibus dubitat vt dictum est. nec addas que essent contrarie p̄cedentibus responsionibus ne inciderent in perſurium respondendo contrarium 7. sibi p̄iudicium vt. **L.** si aduersus ven. l. i. 7. dicta. l. si quis. d. liberis. in fi. de peti. heredi.

Nec ad negatiuas que p̄bari non possent. naz loco probationis sunt iste positiones inducte vt in auten. de his qui ingredi ad ap. §. si. colla. v. iudex tamen de negatoriis suo officio potest expedire vt per Anno. extra de confessio. c. statuim⁹ li. vi. 7. de negatiua. **L.** 7. non nume. pecu. l. in contrahibus. In summa nota q̄ de eodem potest quis sepius interrogari vt. ff. l. repeti. potest eniz esse q̄ p̄ius non credebat nunc autez credit apertis attestationibus vt. ff. de dam. infec. l. qui bona. §. si quis instructus. 7. ff. de interroga. actio. l. penulti.

Et scias q̄ magna subtilitas est in istis positionibus faciendis. nam quandoq; quod negatur in directe fit obliquum sicut in diuersis generibus poteris cognoscere.

Item caue ne responsio siue assertio tui aduersarii sit obscura. Nam tunc accipiendum est ei

utilius vt. ff. de iudi. l. si quis in intentione ambigua. sed facias eum cogi vt confiteatur certum vt ff. de confe. l. certum.

Caveas autem vt nunq̃z fiant positiones nisi li te contest. vt extra de litis p̃test. c. vnico. 7 sequit̃

Circa vero tempus probationum quo p̃ducuntur supposite 7 negative nota. xii.

Primo q̃ presente parte aduersarij examinari debent nisi abesset p̃tumacia vt. l. de testi. l. si quō.

Secundo debent esse iurati vt. l. tempora. l. de iureiuran. alias. l. de testi. l. iureiuran.

Tertio q̃ debent pasci seu exp̃sas habere a parte eos producente vt eo. ii. l. quoniam liberi.

Quarto nota q̃ sup̃ circumstantiis factis a parte contra quam producantur vel eius aduocato possent fieri interrogationes vt. ff. de adulte. l. postulatur. §. quoniam. Et hec interrogationes consueuerunt in scriptis tradi iudici vt per ipsum fiat nam si ipsa pars per se interrogaretur quodammodo videretur didice testificata.

Quinto nota q̃ si altera pars didicerit testificata quodammodo non poterit prauus producere testes vt in auten. de testibus. §. illud. alias. §. quia vero. colla. vii. 7 ff. de fer. l. si.

Sexto nota q̃ ex quo quis tertio testes producit non poterit quarto producere nisi cum sollemnitate que habetur in dicto. §. quia vero. 7 in dicta. l. si. de fer. de consuetudine vero que est optima legum interpretēs vt. ff. de legi. 7 persona consul. l. si de interpretatione dantur plures dilationes.

Septimo nota q̃ si testis aliqd̃ verbuz obscuruz

deposuerit illud poterit declarare cum eius qui
dicit sic interpretari et declarare vt. ff. de pzetoruz
stipula. l. in pzetorziis. et ff. de verbo. obli. l. in con
ventionalibus. et ff. de iudi. l. si quis in intentio
ne. potest etiam testis si in testificando errauerit se
in continenti corrigere vt in. c. pzeterea. extra de te
stibus cogen.

Decimo nota qd post publicatione testium iudex
examinat iterum si confuse fuerint testificati vt. ff.
de questioni. l. repeti. et extra de testi. c. cu clamor.
In casu tamen licet confuse deposuerint iterato ex
aminabuntur si aduersario placuerit insuper eoz
dicta et ad idē etiā adiungunt vt extra testi. veniens.

Nono nota qd iudex vehementes testes ex officio
suo cogit testificari et ad testimoniu venire ex of
ficio quemadmodum ad cognoscenduz signa. i.
sigilla testamenti vt de tabulis exhiben. l. iiii. §. ex
hibere. In criminalibus autez causis scdm cano
nes testes non coguntur vt extra de testi. cogen.
c. dilectorum.

Decimo nota qd iudex non debet pati effrenatam
testiu multitudinē pducī vt. ff. de testi. l. i. §. quāqz
Que autem sit effrenata multitudo. glo. c. olim. ex
tra de testi. interpretatur quadragenariuz numez

Secundo nota qd testes lite non ptestata nō ad
mittuntur ex parte actoris nisi in casibus vt in au
ten. de testi. §. hoc vero. colla. vii. et in. c. quoniaz
frequenter. circa prin. extra vt lite non ptest. quo
etiam casu non vocatoz et non comparente siue ab
sente absqz malicia vt conueniri nō possit admit
tuntur et valebunt eozum attestaciones dūmodo
actor conueniat reum infra annum vt statim de

nunciat receptionem eorum testium aliter non valent ut in dicto. c. quoniam frequenter.

Reus autē indistincte suos testes producere potest scdm tamen doctores nostros ut. ff. de doli. excep. l. pure. §. si. 2. l. de tempo. in integ. testi. l. petendo. 2. l. de dilati. l. si quando.

Tertio nota qd causam sui dicti debet reddere testis. quod intellige si de ea fuerit interrogatus ut l. de testi. l. i. 2. l. solam. Nam 7 decretalis dicit qd de singulis circumstantiis prudenter sunt inquirendi scz de causis. loco. tempore. fama. visu. auditu. credulitate 7 certitudine ut extra de testibus c. cum causam. Bartholus legum doctor.

Productis namqz testibus sequitur ipsius probationis. Renunciatio qua facta iudex attestationes publicet vel ad eas publicandum paribus diem assignat quibus publicatis 7 apertis certum originale remanet penes ipsum iudicem de cōsuetudine vel de iure vel penes scriptorem ut extra de proba. c. quoniam 2. tra. Bar.

D si hec sequitur tempus octauum disputationum 7 allegationum proponendarum de quo habes in auten. de testi. §. si vero. 7. §. si. collatio. viii. nam partes diē accipiunt ad obiciendum in personas 7 dicta testium ad discutiendum vtrum probatio sit plene vel semiplene vel nullo modo. Fiunt autem obiectiones multiplices circa numerum cum quandoqz duo quandoqz plures exiguntur 7 contra qualitatez persone. sed an fuerant interrogati vel nō in quibus casibus exigitur. Item an testes sibi ipsis

contradicant vel aliter an sint serui vel liberi vel
an sint amici vel inimici honesti vel inhonesti cog
niti vel incogniti an plura vel necessaria dixerint
vt hic ⁊ multa alia sunt in autent. de testi. colla.
vii. per totum. ⁊ ff. de testi. ⁊ in aliis iuris pibus.

Qualiter autem testis preteritu criminalis cause
repellitur. distinguitur an sit criminalis vel ciuilis
an crimen periurii an aliud crimen. ⁊ an testis sit
de crimine emendatus an adhuc in crimine perse
ueret. ⁊ an illud crimen comitatur infamia an non
vt extra de testi. c. testimonium. ⁊ tene q post pub
licationem non licet opponere in personas nisi in
tribus casibus. s. si ante publicationem fuit pote
status vel si sic de nouo poterat didicisse qd obi
cit vel iuramento firmaret q maliciose non oppo
nit. probatur hoc in. c. presentium. extra de testi.

Et nota circa hoc tempus secundum ius canoni
cum q peremptoria exceptio potest opponi ⁊ pro
bari postq3 vterq3 didicerit testificata vt patet
extra de testi. c. ex tenore. qd tamen sic intelligo si
reprobatio precessit ante publicationem testium
super peremptoria proponenda secundum ius ci
uile dicunt secus esse cum didicerint testificata vt
in autent. de testi. §. quia vero. ⁊ l. sententiam re
scin. non posse. l. peremptorias. ⁊ l. de proba. l.
exceptionem. scdm tamen vtrūq3 ius in causa ap
pellationis potest opponi ⁊ probari vt. l. d. pro
bati. l. eos. ⁊ in autent. e. ti. ⁊ l. per hanc. ⁊ extra de
testi. c. fraternitatis. ⁊ de fide instru. c. cum iohan
nes. ⁊ secundum hoc opposita in principio ⁊ nō
probata possent in causa appellationis probari.
Bartholus legum doctor.

Nono nota nonum tempus esse renunciationis
allegationū tam de iure q̄ de facto de quo
L. de iudi. 7 in auten. iubemus qd̄ dicitur in cau
sa conclusio. vt extra de proba. c. quoniam tra.
iudex tamen sepe 7 sepius vtrāq̄ partium inter
rogat vt. L. de iudi. l. iudices. Et iudex inquit
de veritate 7 postea iudicat secundū q̄ mouerit
ipsum equitas vt in. l. penul. de in integ. restitu.
Bartholus legum. doctor.

Equitur decimum 7 vltimū tempus proba
tionis. vnde iudex non debet proferre subi
to sed deliberatione prehabita. debet etiam sentē
ciam formatam 7 emendatam habere apud se in
scriptisq̄ proferre vt. l. ii. L. de sentē. ex periculo
reci. ex quo enim eam protulerit non habet postea
facultatem mutandi vel corrigendi ipsam vt pa
tet in predicta. l. nisi quantum ad grāmaticam et
ornatum verborum. tenorem vero sententie non
vt. ff. de re iudi. l. actorū. Et nota q̄ sententia de
bet continere condemnationem vel absolutionem
aliter non vt. L. de senten. l. p̄ses. vel equipol
lens vt. ff. de re. iu. l. in personam. 7. ff. si cer. petā.
l. certum. debet enim ferri in publico non in secre
to vt. L. de senten. l. cu3 sententiam. i. vbi dari cō
sueuerat per nostros maiores vt. ff. de iusi. 7 iure
l. penul. Item debet ferre sententiam vtrāq̄ pte
presente vel saltem citata vt. ff. de re iudi. l. questi
tum. 7. L. quomodo 7 quando iudex. l. ea que.
Item debet seruare ordinem iudicioz vt. l. pro
latam. L. de senten. 7 interlocutio. omni. iudi.

Item certam ⁊ non incertam debet ferre sententi-
am vt. **L.** de senten. que sine certa quantita. pro-
fe. l. iii. ⁊ institu. de actio. §. curare. iudex enim ta-
ta sententia desinit esset iudex cum functus sit offi-
cio suo vt. ff. de re iudi. l. iudex. ⁊ ideo nihil de
facto potest addere vel minuere nisi quo ad grā-
maticam ⁊ ornatum verborum vt dicta. l. actor.
vel etiam multa que remittuntur propter inopiaz
vt. l. si. **L.** de modo multa. ⁊ de officio presid. l. il-
licitas. §. si. vel nisi suppleat ea que pertinent per
ius statutorum vt de expensis vel similibus. ⁊ hoc
eodem die vt. l. paulus. la. i. ff. de re iudi. ⁊ de fruc-
tu. ⁊ litium expen. l. litigatoz. Debet enim iudex
victum victori condemnare in expensis alioquin
de suo ipse vel eius successor tenetur refandere.
vt. **L.** de iudi. l. propteranduz. §. sin autez. nec po-
test minus condemnare q̄ iuratum sit post taxa-
tionem factam a iudice. nec enim ipse clementioz
lege esse debet vt in auten. de iudi. §. omnem. ali-
as oportet. colla. vi. Si autem prospiceret ex iu-
re tamen neuter esset in sumptibus condemnan-
dus a sententia sua declaret. **¶** Scias autem q̄
si nulla esset ordinatio siue sententia interlocuto-
ria idem iudex potest cognoscere vt. **L.** quomo-
do ⁊ quando iudex. l. si preses. ⁊ de senten. ⁊ in-
terlocutio. omnium iudi. l. i. ⁊ de accusa. l. iiii. Si
autem esset delegatus quidaz dicunt eum nō pos-
se cognoscere vt. **L.** senten. rec. non pos. l. i.

Item nota q̄ super incidenti non super principali
potest cognoscere vt. **L.** de ordi. iudi. l. i. ⁊ ii. ⁊ in

telligē cum distinctiōne. nāz quandoq3 ciuilis in
cidit ciuili ⁊ hoc in modum exceptionis ⁊ defen
sionis. ⁊ habent locum dicte. l. nec obstat. ff. ad
municipa. l. inter vtile pmo responso. ⁊. ff. de pre
uari. l. ii. nam sunt specialia per sententiam latam
in pncipali pzonunciatur in incidenti vt dicitis
. l. l. de ordi. iudi. nec obstat. l. penul. de his qui
sunt sui vel alie. iuris. ⁊. ff. de libe. agnoscen. l. si
quis a liberis. §. vltimo. vbi lata super pncipali
non pzeiudicat incidenti qz ibi non fuit habita
plene cognitio vt pzedicta. l. apte patet. Si autem
sit emergens causa super ea pzonunciatur non ex
pectato exitu pncipalis cause vt. l. a pcedēte
l. de dila. Si autem ciuilis incidit criminali vel
criminalis ciuili tunc super vtraq3 pzonuncian
dum est vt. l. iii. l. de ordi. iudi. ⁊ idem si crimi
nalis criminali secunduz Bal. vt. ff. de adulte. l. ii.
in principio. ⁊. l. de liberali causa. l. si filium. Si
vero ciuilis incidit criminali accusationi ppo
site supercedetur super ciuili donec super crimina
li pzonunciet vt. l. si. l. de ordi. iudi. vnde ⁊ ea q̄
dicta sunt habent locum vbi altera sit pzeiudicia
lis. Si vero vtraq3 est ciuilis ⁊ pncipaliter pro
ponantur habet locum. l. qui pzi. ff. de iudi. ita
vt nihilominus qui conuenit pzi. lite pendente
poterit super petitione pzbationes inducere licz
alius pmo probet ⁊ postea super questione con
iunctionis incōtinenti vt in auten. de excep. §. sta
tim. colla. vii. ⁊ de matu. peti. c. penul. Teneas ta
men q̄ qui conuenit ante litem contestatam cōue
niri potest ⁊ ante litem contestatam libellum puen
tionis porrigere vt dicto. §. sancimus.

Quidam tamen dicunt vsq3 ad sententiam pos
se fieri reconuentionem. sed p2imum placet. Si ve
ro vtraq3 questio est criminalis 7 p2incipaliter
intēptatur serua qđ habes notatum. ff. de iudi. l.
qui p2io2. Nota qđ si actoz p2obatur plene vincit.
alias reus absolvitur vt. l. de eden. l. qui accusa
re. 7 de proba. l. si. 7. l. de rei ven. l. inter ligan
tes. nec obstat. l. de accusa. debitor2es.

Nec dicit Bartholus.

Incipit tractatus de renunciationibus

Nota qđ cum aliquis vir vel mulier obli
gat se in publico instrumento p2incipali
ter p2o seipso vel p2o alio tanq3 fideius
sor aliqua sunt specialia beneficia a iure intro
ducta per que beneficia habet iustas defensiones
contra illos vel illum quib2 se obligauit vel ali
quid p2omisit nisi instrumentis istis beneficiis 7
illis iuribus renunciet specialiter 7 expresse. Nam
generalis renunciatio parum vel nihil valet.

Verbi gracia. si dicatur renunciauit omni iuri p
quod posset contravenire ista est generalis renun
ciatio que non valet nisi p2ecedat aliqua renun
ciatio specialis. verbi gracia. si renunciauit bene
ficio velleyani senatusconsulti 7 omni iuri per qđ
posset contravenire vel inuare se. Et q2 quon2 die
in publicis instrumentis beneficiis iuris renunci
atur 7 tabelliones iuris ignari illis renunciatio
nibus abutuntur. idcirco que sunt illa beneficia
vel iura qñ locum habent. 7 quid valeant. 7 qđ sit
differētia inter illa. 7 quādo cessant 7 nō valeant

Sunt ista beneficia quibus solemus renunciare in publicis instrumentis.

Epistole diui adriani.

Noue constitutioni de fideiussoribus

Noue constitutioni de duobus reis

Cedendarum actionum

Senatusconsulti vellapant

Conditionibus indebiti

Conditionibus sine causa

Conditionibus in factum

Exceptioni doli fraudis

Conditioni incerti

Iuri ypothe. quod competit

Urozi in bonis mariti debitorum

Restitutioni in integrum vel minoris etatis

Exceptioni non numerate pecunie

Constitutioni que subuenit deceptis ultra dimidiam iusti precii &c.

Cessione bonorum & induciarum quinquenaliuz

Appellationis & recursus ad arbitrium boni viri.

Privilegio fori.

Beneficio dicenti donationem propter ingratitudinem posse reuocari nec ob defectum alimentorum vel religionis introitum. Et donationi excepti summam quingentorum aureorum &c.

Videamus ergo de singulis beneficiis supra dictis quid sint & quid valeant & in quibus instrumentis habeant locum & qualiter poni debeant per tabelliones.

Epistola diui adriani.

In primo epistole diui adriani beneficio supposito quod illud beneficium in iure non habet

beamus sed de illo beneficio habetur. **L. de con**
sti. pecu. l. si. 2. ff. de fideiussor. l. si plures. 2. l. si du
bitatur. Beneficium ergo diui adriani est quan
do plures in eodem instrumento sunt in solidum
obligati. tamen per hoc beneficium si omnes sint
soluendo tempore litis contestate possunt postu
lare qd diuidatur actio inter eos 2 sic vnusquisq
q3 pro sua virili portione conueniatur 2 sic iuu
tur beneficio dicto alias non posset creditor que
vellet in solidum conuenire si huic beneficio nō
fuerit renunciatum. Habet enim predicta renuci
atio dicti beneficii locum in instrumento in quo
plures se obligant principaliter 2 in solidum ad
soluendum 2c. Et tunc sic dicat tabellio. 2 om
nes renunciauerunt cerciozati per me notarius in
fra scriptum beneficio epistole diui adriani. dis
creti tamen tabelliones debent dicere renuciavit
huic beneficio cum recipitur instrumentum vel il
lis qui se obligant. Et vos singuli principaliter
vnusquisq3 in solidū isti soluere pmituntis tantā
pecunie summaz 2 renūciantes bñficio eplē diui
adriani hic discerni debet qd creditor quēcūq3 d
vobis voluerit possit in solidū conuenire. 2 p bec
rba sūt cerciozati de bñficio supradicto. qn aut
cesset istud bñficiū nō ē tabellioni hoc scire neces
se sed relinquitur aduocato aut iurisperito.

Noua constitutio de fideiussor.

DE secundo beneficio scz noue constitutiōis
de fideiussorib9 qd habet in auten. d fide
iussorib9. §. i. coll. i. i prin. 2. **L. d fideiuss. l. auten.**
presente vtroq3. p qd beneficium dat fideiussori
bus vt possint postulare qd debitor pñcip al pmo

conueniatur q̄z ipsi fideiussores. Si ergo fuit be-
neficio huic renunciatus potest creditor primo co-
uenire fideiussorem beneficio noue cōstitutionis
de fideiussore. s. de principali conueniendo prius
autem. presente. 7. l. sancimus. 7. declarat nomē le-
gis vel autentice verbis romanis.

Noua constitutio de duobus reis.
De tertio beneficio quod est beneficium no-
ue constitutionis de duobus reis debendi
vel promittendi per quod succurritur duobus reis
vel debitoribus q̄ possint postulare q̄ quilibet nō
conueniatur in solidum sed ambo simul conueni-
antur. Si autem huic beneficio fuerit renunciatus
quilibet in solidum tenetur. Et potest notarius sic
dicere. 7. renunciauerunt cerciorati beneficio no-
ue constitutionis de duobus reis debendis. Et
ista duo beneficia precedentia habent locum in
instrumento in quo plures debitores in solidum
se obligant ad soluendum vel ad aliquid facien-
dum. 7. possunt omnes tres renunciationes simul
scribere. 7. dicendo renunciauerunt dicti debito-
res cerciorati p me notarium publicum infra scrip-
tum beneficio epistole diui adriani noue consti-
tutioni de fideiussoribus. 7. beneficio d̄ duobus
reis debendis. 7. l. de principali prius cōueniēdo
q̄z fideius. 7. autentice p̄sente vtroqz. 7. oī alii iuri.

Constitutio cedendarum actionum.
De quarto beneficio qd̄ est cedendarum ac-
tionum qd̄ habent fideiussores contenti
per creditores 7. alii qui obligati sunt. alioquin

nisi cedantur sibi iura per creditozem possent re-
cusare solutiones 7 tradicere creditori nisi huic
beneficio fuerit renunciatum specialiter 7 expresse
7 tunc quando est renunciatum creditoz pōt gra-
tificare amico vel amicis qz poterit eligere vnuz
de fideiussoribus quando plures erant 7 tantum
insolidum conuenire. Et si ille dicat cedas mihi
iura contra illos simul obligatos. dicet creditoz
non teneor quia huic beneficio renunciasti. 7 sic
creditoz hanc renunciationem exonerabit 7 rele-
uabit amicum suum. 7 ista renūciatio potest simul
scribi cum superioribus hoc modo. renunciaue-
runt dicti debitores p me notarium certificati be-
neficio epistole diui adriani 7 nouarum constitu-
tionum de duobus reis 7 fideiussoribus. 7 bene-
ficio cedendarum actionum 7 omni alii iuri 7c.

De senatusconsulto vellepiano.

Quinto beneficio quod est senatuscon-
sultu vellepiano qd est introductum in fauo-
rem mulierum propter sexus fragilitatem. vt cum
ipse mulieres intercedunt vel pro aliquo se obli-
gant non tenentur vt. ff. ad vellep. l. fi. 7 habet lo-
cum istud quando mulier alienaz suscipit obliga-
tionem vel in ea participando mandando fideiu-
bendo pstituendo vel etiam se transferendo pro
mittendo aīo soluendi vt. l. ad vellep. l. i. 7. ff.
de dona. l. delegata. 7. ff. ad velleia. l. ii. habet eti-
am locum in pluribus aliis casibus quos aduo-
catis dimitto. Cessat autem hoc beneficium cum
mulier renunciauit vt. ff. e. ti. l. penul. que renūci-
atio potest sic scribi. renunciat dicta mulier cercio

rata per me notarium publicum infra scriptū bñfi
cio velleiani 7 autēnce si qua mulier. 7 oi alii iuri

De conditione indebiti sequitur.

DE sexto beneficio videamus scz 2ditionis
indebiti. 7 habet locū qñ aliquis soluit qđ
soluere non tenetur pzopter qđ id repetere pōt vt
L. 7. ff. de condi. indebi. per totū. 7 si fuerit huic
beneficio renunciatus nō potest repetere qđ est in
debite solutus. 7 hec renunciatio sic potest scribi
Et renunciat debitor 2ditioni indebiti. vltra hoc
tamen nullo modo potest dicere iurare vel allega
re qđ illud sit indebitum.

De conditione sine causa.

DE septimo beneficio sequitur nunc videre
qđ dicitur 2ditio sine causa qđ vult tantū
dicere qđ obligatus sine causa vel ex iniusta cau
sa nō tenetur soluere vt. ff. 7. L. 8. 2di. sine causa.
per totū. 7 ideo notarius dicat sic. renūcianit cō
ditioni sine causa vel ex iniusta. 7 potest hec renū
ciatio sic scribi. renūcians dictus debitor condi
tioni sine causa vel ex iniusta causa vel infactus
actioni. 7 vult tantū dicere qđ nō opponet debi
tor aliqz actionem contra illud.

De actione in factum.

DE octauo beneficio qđ dicitur actio in fac
tus que actio competit pro contrahibus in
notatis qui sūt quatuor. s. do. vt des. facio vt fa
cias. facio vt des. do vt facias. in primis; tribus
competit actio in factum siue scriptum. in quarto
datur actio de dolo ex actione ppetēti. primis tri
bus ideo renunciatur. potest enim esse qđ debi
tor se obligauit ad soluendum vel dandum ali

quid creditori ut ipse creditor daret vel faceret
aliquod opus vel se obligauit faciendo ad hoc
ut creditor similiter faceret aliquā re pro debito
re. vnde ut debitor sit bene obligatus q̄ non pos
set opponere non est datum vel factum illud qđ
creditor dare vel facere promisserat debitori. et p
istam renunciationem non potest retardari solu
uere. et possunt iste renūciationes poni et scribi sic
renunciāns dictus debitor conditioni indebiti et
actioni in factum et omni alii iuri qđcunq3 sit et c.

De dolo malo et fraude.

De nono beneficio qđ est doli mali fraudis
et deceptionis. nam qui per dolum vel frau
dem et deceptionem se obligat nō tenetur et potest
dicere non teneor soluere q2 per dolum fraudem
et deceptionem fui inductus et deceptus. Si renū
ciauerit non poterit talia dicere nec opponere. et
poterit sic scribi talis renunciatio. renunciāuit ta
lis predict9 exceptioni doli mali fraudis et decep
tionis cuilibet et omni alii iuri simili modo et c.

De conditione incerti.

De decimo beneficio qđ est conditio incerti
et habet locum quando aliquis heres substi
tutus est videlicet ita q̄ si heres institutus dece
det sine liberis siue moriatur. institutio illa habet
incertitudinem vtrum cum liberis vel sine liberis
moriatur qđ est incertum cum sit de futuro. et po
terit sic dicere renunciāns expresse conditioni in
certi et omni alii iuri. et hec renunciatio est frequen
ter vsitata vbiq3 terrarum.

De iure hypothecarum.

DE vndecimo beneficio iuri ppothecarū qđ
p̄petit in bonis mariti videlicet qđ oīa ob
na viri sunt tacite obligata ⁊ ppothecata vxori p
dote. vnde si vendat aliqua bona sua ⁊ voluerit
emptores vt cōsentiat ⁊ se obliget vxor faciunt
emptores ipsas vxores p̄sentire ⁊ renunciare iuri
ppothezarū. ⁊ illi obligationi quā haberent p do
te in bonis mariti postea cū renunciauit cerdiora
ta ⁊ l. iuri ppothecarū. qđ quidam vocant. l. iulie
de fundo dotali. i. alicui⁹ rei imobilis date in do
tem iēxtimate ⁊ nō potest per maritū nec p vxorē
nec per ambos alienari regulariter nec de iure de
quo in. c. cum p̄tingat. de iureiur. qz illa renūcia
tio legis iulie de fundo do. superflua est licet no
tarii eam ponant.

DE redebitoria.

DE. xii. beneficio scz redebitorie. ⁊ hec cōpe
tit ēptori vt si quis emat aliquā rē morbo
sam vel viciosā vt equū vel aliud aīal. vel spēs
sophisticatas. aux. vel argētū ⁊ sic de aliis p̄petit
hec actio infra sex menses viles p̄tra vēditorem
ad rescissionē p̄tractus. ⁊ sic scribatur renunciatio
renunciauit dictus dominus emptor redebitorie
actioni ⁊ omni alii iuri ⁊ l.

DE exceptione quanto minoris.

DE. xiii. beneficio. s. quāu minoris. ⁊ hoc cō
petit ēptori ignoranti rē vt si qđ equū mor
bolūz vel aliter viciatū emerit pōt agere infra an
num vtilē post vēditionē p̄tra vēditorez ⁊ petere
illaz p̄tē p̄cū sibi reddi hac actiōe vt p̄batur. ff. de
redebito. l. scienduz. i. fi. cuz. l. se. ⁊ huic bñficio ⁊
supradicto pōt renunciari. ⁊ hec renūciatio p̄dest
vēdito ⁊ ignoranti morboz vñ viciuz. naz si scie

bat ⁊ tacuit nec certificauit emptorem non potest
sic renunciare ratione sui doli. ⁊ scribetur sic re/
nunciatio. renunciavit beneficio redebitore ⁊ quā
ti minoris ⁊ oī alii iuri ⁊c. sed qđ nō valeat renū
ciatio nota. extra de pe.

De feriis.

De. xiiii. beneficio scđ de feriis. sunt enim in
anno duo tēpora feriarū scđ messiuꝝ ⁊ vin/
demiarū. ⁊ illis tēporibus nullus debet vocari in
ius nisi in certis casibus. ⁊ si fuerit illis renūcia/
tum poterit vocari. ⁊ poterit sic scribi. ⁊ renuncia
uit dictus talis beneficio feriarū ⁊ oī alii iuri. fe/
riis autē festiuitatū nō potest renunciari vt in. c.
sepe. de verbo. sig. in clemen. ⁊ in. c. si. de feriis.

De restit. in integrum.

De. xv. beneficio qđ dicitur in integrum resti/
tutio qđ habet locum in minori. xxv. annis
qui se obligauit ⁊ ipsi ꝑpetit hoc beneficium. nā
si minores sunt ⁊ probant se in illo contractu le/
sos vel grauatos possunt petere in integrum resti/
tutionem contra suam promissionem vel obligati
onem ⁊ restituentur ⁊ reducentur ad illum statum
in quo erant anteqđ ꝑtraxissent ⁊ ꝑpter hoc fa
cimus eos renunciare sic. ⁊ dictus maior. xiiii. an
nis si ē masculus. vel. xii. si sit femina minor. xxv
annis renūciauit beneficio ⁊ ꝑꝑriuegio minoris
etatis ⁊ restitutionis in integrum ⁊ oī alii iuri ⁊c.
Et qđ multi tenent qđ minores cōter illis benefi/
ciis nō possunt renunciare ideo debent iurare nō
venire ꝑtra ꝑtractum vel obligationē per se vel ꝑ
aliū ⁊c. ita notat glo. in. c. si. de ꝑꝑtio. ⁊ vñdi. ⁊c.

De exceptionē non nume. pecu.

De. xvi. beneficio qđ est de exceptione non

numerate pecunie vel rei non recepte. sepe enī sit obligatio sub spe future numerationis vel traditionis anteq̃ res tradatur ṽl pecunia numeretur 7 ideo fuit inuentum beneficiū hoc. s. non numerate pecunie vel non recepte. 7 illud beneficium competit illi qui se obligauit sub tali spe. pōt enī dicere non teneor soluere q2 non fuit mihi numerata pecunia vel tradita res p̃pter quam me obligauit. 7 illa exceptio quandoq3 durat per duos annos quandoq3 per. xxx. dies quandoq3 p̃ annum quandoq3 per tres menses. si enim debitor confitetur de debito pecuniam recepisse 7 in veritate non recepit potest opponere exceptionem nō numerate pecunie infra duos annos a die obligationis nisi fuerit tali exceptioni renunciatum. Creditōr vero qui sub spe future numerationis confitetur illud quod sibi debebatur a suo debitore recepisse qđ in veritate non recepit potest opponere exceptiones non numerate pecunie infra. xxx. dies. Maritus vero qui confessus est sub spe future numerationis recepisse aliquid in dotem habet exceptionem non numerate dotis post annū a die solutionis matrimonii si durauit minus duobus annis. Si vero durauit plus minus decennio tunc habet tres menses ad proponendum dictam exceptionem nisi fuerit renunciatum quia tūc non posset. 7 potest sic scribi. 7 renunciavit dictus talis exceptioni non numerate pecunie vel nō date seu recepte vel sibi non tradite 7 per ipsum nō accepte vel habite. 7 hec renunciatio ē plurimū generalis 7 practicabilis hodiernis temporibus.

De exceptionē vltra di. iulii precii.

DE. xvii. beneficio per qđ iuuantur decepti vltra dimidiam iusti p̄c̄ii. iura enim permit-
tunt contrahentes se inuicēz decipere in p̄c̄io re-
rum etiam vsqz ad dimidiam iusti p̄c̄ii. sed vl-
tra dimidiam iusti p̄c̄ii competit hoc beneficiūz
tam emptori q̄z venditori. et ponit exemplūz glo.
in. c. cum causa. de emptio. et vendi. ita qđ vendi-
tor deceptus potest restituere p̄c̄ium et sibi resti-
tuatur res vel saltem qđ suppleatur p̄c̄ium. simili-
ter emptor dicet qđ restituatur p̄c̄ium et restituet
rem. et poterint sic dicere. et renunciauerunt dicti
contrahentes iuri per quod subuenitur deceptis
vltra dimidiam iusti p̄c̄ii et tunc non habebunt re-
cursum. et de hoc nota. et vide notata in dicto. c.
cum causa. et c.

DE renunciatione cessionis bonorum
De. xviii. beneficio quod est de cessione bo-
norum et induciarūz quinquēnalium quod
non multum frequentatur. dicitur enim miserabi-
le auxilium auxilium cessionis bonorum. Cedit
enim bonis debitor vt non detrudatur in carce-
res ne daretur creditoribus lacerandus. Et fit
hoc creditoribus in vnū conuocatis. et si maior
pars vult sibi dare inducias quinquēnales non
cedet. et si nō vult cedit bonis. nec audiet mino-
res creditorē. et si creditor velit debito-
rē suū tali mi-
serabili refugio renūciare scribat sic. renuncians
dicto debitor cessionē bonorū et induciarūz quinquē-
nalibz et omni alii iuri. Sed forte nō valebit renū-
ciatio d̄ quo satis per **Ly. l.** qui bo. cedere pos.
li. in vltima. q. et in specu. ti. de renun. et conclu. §.
i. versiculo item est beneficium et c.

De recursu appellationis.
¶ **E**x beneficio quod dicitur beneficiū ap-
pellationis. ⁊ recursus ad arbitrium boni
viri. Condemnatus enim iniuste per iudicem ha-
bet recursum appellationis. ⁊ iniuste condemna-
tus per arbitrium habet recursus ad arbitriū bo-
ni viri ordinari ⁊ iudicis loci. ⁊ bis beneficiis
potest renunciari expresse. ⁊ sic renunciavit benefi-
cio appellationis. ⁊ recursus ad arbitriū boni viri
Sed utrum valeat dubitatur. ⁊ dic q in arbitrio
non valet renunciatio quin possit recurri ad arbi-
trium boni viri vt nota. in spe. ti. de arbitrio. §. dñt
ver. item si sit pactum de non appellando. cum si-
milibus ⁊ c.

De priuilegio fori.
¶ **E**x vicesimo beneficio qd dicitur beneficiū
um fori videlicet q nullus debet conueniri
coram non suo iudice nisi ratione contractus vel
maleficii vel nisi alibi soluere promiserit. clericus
tamen nō potest tali beneficio renunciare. ⁊ huic
beneficio maxime seculares debent renunciare. di-
cendo renunciātes beneficio fori alias ⁊ melius
priuilegio ⁊ cuiuslibet consuetudini ⁊ iuri muni-
cipali ⁊ statuti indulgentie vel rescripto ⁊ omni alii
iuri quo posset se iuuare.

De donatione
¶ **E**x vicesimoprimo beneficio super quo no-
ta q donatio simpliciter facta inter liberos
reuocatur si ingrati fuerint ac si extranei essent.
Item reuocantur donationes facte immense ⁊ nō
insinuata coram iudice. ⁊ ille dicuntur immense q
excedunt summam quingentorum aureorum id est

florenorum. oportet ergo vt insinuentur per iudicem. ⁊ scribetur sic. reuocauit donator vlt donatrij beneficio dicenti donationem propter immentisatem vel ingratitudinem posse reuocari vlt ob defectum alimentorum vel religionis introitum ⁊ iuri dicenti donationem excedentē summas quinque centum solidorum sine insinuatione iudicis factam non valere ⁊ omni alii iuri ⁊c.

Et licet alia sint plura beneficia indulta a iuribus. his tamen in instrumentis cōmuniter renunciatur cum sufficiat. dic autem qd semper debet fieri de premissis ⁊ similibus renunciatio specialis ⁊ non sufficeret generalis sic dicendo. renunciat omni iuri per quod defendere se posset. ⁊ debet fieri predictorum ⁊ aliorum certificatio per notarium vt hic late prosequitur. ⁊ de his ⁊ aliis vide in spe. titu. de renun. ⁊ conclusione. vbi plenissime de istis omnibus ⁊ aliis tractatur.

ExPLICIT TRACTATUS IUDICIORUM

L.

Spurcissimi Sathane litigationis infernalisq; nequicie procuratoris contra genus humanum. Coram domino nostro Ihesu cristo agitate. Beata virgine Maria eius matre pro nobis aduocata et comparente liber feliciter incipit.

Nostis fratres carissimi qualiter Sathanas subintrans viscera Iude procurauit quod ipse Judas magistrum suum prophetam qui filius dei se faciebat morti tradi faceret. Nostis etiam qualiter genus humanum ab exordio mundi fuit damnatum per inobedientiam Eue. et postea fuit saluatum per Mariam. Nam mulier damnauit se et Eua et mulier saluauit scilicet uirgo Maria. Cogitauit itaque nequicia infernalis intra se conuocata ei astucia dyabolice fraudis quomodo et qualiter posset redigere genus humanum in suam pristinam seruitutem. et intuens nullam nationem seu naturam fraudulentiozem existere muliere suggessit uxori Pilati suggere pilato ut impediret mortem illius prophete. Unde legitur in passione illam dixisse pilato. Quid tibi et iusto illi. multa enim passa sum. videbant Ihesum infinita miracula facientem. dicebant hic est enim filius dei. cum autem esurierant contrarium dicebant. unde quandoque dicebat non expedit ut iste moriatur. cum enim dicebant prophete quod oportet unum mori pro populo qui descendit ad inferos et porte inferni aduersus eum non preualebunt et extrahet captiuos quare non expedit ipsum mori. quia solatium est miseris socios habere penarum. unde in hoc di-

bis existens pilatus dixit. Quod scripsi scripsi. et
ita Ihesus cristus fuit crucifixus mortuus et se-
pultus. Demum cogitavit nequicia infernalis lo-
go malicioso et ponderoso consilio quod procura-
torem mitteret ad presentiam Ihesu cristi bene in-
structum ad petendum quod genus humanus in eo-
rum pristinam redigeret servitutem. Nec miremini
si dicimus quod ad presentiam superioris potest ac-
cedere quia loquimur more humano. aut quia si-
cut sciis ubicumque sit demon principaliter poten-
tialiter cruciatur. quia eius pena eius ossibus si-
cut lepra leproso est infixa. vel tinea tineoso. aut
sicut rusticus vel tumentum non releuat pena por-
tando pondus ferreum in aula regia. sic demon
ubicumque sit a sua pena non releuatur. Procura-
tor igitur legitime constitutus astutus et versutus
ad presentiam cristi accedens dixit. Creator celi
et terre ego sum quidam damnatus procurator
totius nequicie infernalis coram vobis compa-
rens ad agendum contra genus humanum. Pla-
ceat vobis ad informationem vestram aliquan-
tulum me audire. Dixit enim dominus ei audias
me dicere. Respondit demon. Non debes domi-
ne sed ad informationem vestram aliqua vobis
explanabo si placet. dixit dominus. tu scis quod me-
rita causarum nobis veraci assertionem pandunt.
quare a te non decet informari. recolimus enim
dum mundum perambulauimus qualiter nos in-
formare volebas dum dixisti nobis. Dicite lapides
isti panes fiant. Dixisti quoque quod innumerabilia
nobis dares si te adoraremus. demon dixit tu es
iusticia et iusticiam posulo. peto genus humanum
vocari coram te ad certum diem responsurum

Symbolum alle

mibi procuratori nequicie infernalis. et ecce pro
curatorium meum quo inspecto per dominum cum
careret omni calumnia. Dixit dominus de die aga
tur. Respondit demon ad diem crastinam. respon
dit dominus. tu nosti experientiam facti quod longa
via est et quod de die sumus discordes. ad iudicem
enim pertinet ex eius officio diem paribus assigna
re quare nos tibi et generi humano assignamus
certum diem scilicet diem veneris sanctam qua
crucis patibulo penam subimus corporalem. re
spondit demon. **A** domine ubicumque locorum
hec dies est insignis debet esse et celebris. sicut. n.
iura per ora principum promulgata testantur qua
re citatio quicquid ex ea sequeretur nullius esset
momenti. Respondit dominus. **N**os iura condi
dimus et auctoritatem damus iuribus non iura no
bis. quare volumus citationem valere et proces
sus. non obstante quod talis sit ubilibet formata. **E**t
dixit Gabrieli vocifera cum tuba tua sonifera ad
dictum diem genus humanum responsurum coram
nobis procuratori nequicie infernalis. Quibus
actis recessit demon ad inferos cum talibus no
uis qualia superius audisset quibus sociis infer
nalibus relatis per dictum procuratorem vide
runt demones quod nullam gratiam nullam miseri
cordiam a domino inuenerunt. habito consilio
eorum iusticie ut dicebant inherentes statue
runt eundem procuratorem ad dictum diem mit
tere iusticiam petiturum iudicant. Qua die ad
ueniente cogitans ipse Demon quod maior erat
contumacia actoris quam rei quod in regno celorum
nullos habeat amicos comparuit tempestive ut

loquamur more humano in loco in quo iudex p
tribunali sedere consueuerat. Adueniente itaq3
die demon comparuit dicens. Domine ego sum
ille deputatus procurator qui habeo diem ⁊ ali
as incepti dicere coram vobis contra genus hu
manu3. Respondit cristus. vade ⁊ expecta. tu scis
q3 tota dies cedit generi humano. Expectans de
mon vsq3 ad horam nonne ⁊ videns vt more hu
mano loquamur litigantes euntes ⁊ redeuntes ad
suam audientiam. Iterato dixit demon. pater qui
es vbiq3 summa iusticia ego me iterum presento
contra genus humanum. Cui domin⁹ ait. in opor
tune. nonne tibi diximus q2 tota dies cedit. ⁊ sic
expectauit vsq3 ad noctis tenebras. Tunc ince
pit demon vociferare ⁊ clamare dicens. Ubi est
iusticia que in celis dicitur esse quaz vix inuenio.
Respondit dominus. veni maledicte iam est ho
ra vt te audiamus. Et exhibuit statim citationem
qua exhibita clamatum extitit si esset aliquis hic
pro genere humano. verūtamē quilibet obtacuit
Respondit demon. Nemo credat q3 velim proce
dere nisi curiali modo. quo posito constat de cō
tumacia humani generis. quid super hoc dicant
iura qualiter iudices agere debeant. Respondit
dominus. Tu scis quia statim non debet iudex
excomunicacionis sententiam fulminare. Dixit de
mon. ego non peto hoc sed tantum postulo mibi
litteras fieri q3 sufficienter comparui nemine pro
humano genere comparente. nescio quid minus
possem petere quia sicut dixi curialiter agere pro
pono. verūtamen est q3 demon non querebat ali
ud nisi q3 nos tantum posset redigere in pristinam

seruitutem vel inobedientiam propter quā vt nō
 stis fueramus dānati per factum eue. **R**espōdit
 dñs. **Q**ui nouit abscondita tenebrarū tu scis q
 iudices quandoq3 scdm iura vtuntur mera iusti
 cia. quandoq3 equitate. quandoq3 rigoze scdm
 personas loca causas 7 tēpora. bene scimus q
 equitas quādoq3 p̄fertur rigori. **V**olum⁹ itaq3
 equitate vti qua equitate diem istū continuam⁹
 7 prorogamus in statu prout melius valemus in
 diem crastinū qđ facere potuit de iure. **T**unc ex
 clamabat demon. **N**ā domine vbi est iusticia tua
 respondit dñs. **E**cias eum foras nōne tibi dixi
 mus q volebamus equitate vti. **E**t eiectus est de
 regno celoꝝ 7 ad inferos remeauit qui si que du
 ra noua primo sociis suis retulit modo duriora
 eis dixit. **V**erūtamen dixerunt demones q si iu
 dex equitate pensata quandoq3 vtatur nemini fa
 cit iniuriam licet parti nō facit gratiam. **S**ero au
 tem fuit magnus clamor in celis q2 genus huma
 num erat in contumacia positum nisi fuisset clemē
 cia saluatoris qui equitate pensata diem proro
 gauit in diem sequentem 7 in tantū q clamor as
 cendit ad aures beate virginis que audita rei cā
 amarissime fuit turbata inquirens a iudice q nil
 erat inouandū nec innouari poterat pendente di
 latione. **E**t dixit publice q volebat esse aduoca
 ta generis humani. quo audito omnis chor⁹ mili
 cie celestis magnis gaudiis est repletus. mane au
 tem rediit procurator infernalis nequicie tempe
 stive subintrans consistorium 7 cum cordis ama
 ritudine inaudita videns iudicem venientem ad
 sedendum pro tribunali. **P**ostea vero aduocata

Nostra veniebat comitata comitibus angelorum
cum militia celesti alta voce canentium. Ave re
gina celorum mater regis angelorum. O maria
flos virginum velut rosa vel lilium. funde p̄ces
ad filium pro salute fidelium. ad ipsam p̄ nobis
magis animandam fortius canebant. processit er
go aduocata nostra cum eadem celesti militia ⁊ se
dit ad dextrā filii sui dicens. fili mi audio ⁊ nescio
quis contra genus humanum causam habere se
dicit quis est ille assurgat ⁊ compareat. tunc enī
dixerunt angeli videte versutum damnatum re
probatum accusatorem fratrum. Ille enim est qui
non cessat infestare iudicem contra genus huma
num qui statim citatus est ⁊ comparuit dimissa fa
cie beatam mariam eleuatis oculis respicere non
audebat. Qui enim male agit odit lucem. que eti
am ipsum demonem tam honorabili oculo cog
noscebat qđ dolores sui cordis oculi ⁊ facies
iudicabant. Dixit Christus demoni modo dicas
quicquid habes contra genus humanum dicere
Respondit dyabolus. pater sancte non moueat
vos caro ⁊ sanguis. sic mihi facite iusticiam. qđ
vos estis iusticia caritas ⁊ equitas vbicunq; lo
corum. vos dicitis qđ ego dicam causam meam.
sed non video cum quo loquar. quia iudiciū si
cut satis constat ex tribus personis. personarū au
tem rei non video. respondit beata virgo quia si
cut dicit demon. Iudicium constat ex tribus per
sonis. ego non video personam actoris que pri
mitus est fundanda. Respondit demō. fundata est
persona actoris prout constat ex procuratorio

Defensiones mee mihi essent saluē ⁊ audiri debere
me defendere. Nostis bene fili tres fore ordines
in mundo coniugatorū. virginū ⁊ continētiū
ego enim fui de omni ordine. coniugata cum Jo
seph ⁊ virgo ante partum ⁊ in partu ⁊ post partū
⁊ ineffabiliter vos concepi ⁊ genui sine alterius
contactu. sicut granum sine alterius grani contac
tu germinat. ⁊ sicut virga Aaron flores ⁊ fron
des ⁊ fructus protulit absq; semine ⁊ radice. Sū
quoq; ⁊ fui continens ad denotandum omnem
ordinez humani generis nuncupari debeo aduo
cata quare me aduocatam admitti postulo tanq;
proprium factum meum prosequens. Respondit
demon hoc vere peto interloqui super quib;
deus iustus interlocutorie decreuit. Mariam in ad
uocatam admitti debere qua aduocata edita cu;
in nullo posset redargui. Similiter dixit aduoca
ta si vult aliquid dicere pcurator nequicie infer
nalis dicat. proposuit ergo procurator nequicie
infernalis in hunc modum. Modus est discretio
cautele cuiuslibet sapientis volentis contra aliū
experiri expectare primum interdictum restitutori
um si sibi de iure competit intentare. quia sicut sci
tis melior est conditio possidentis. quare ego pro
curatorio nomine peto. Primo ⁊ principaliter me
restitui ad omnem possessionez. q; paratus statim
sum probare pacifice ⁊ quiete possedisse nomine
quo supra fuisse defraudatum ⁊ spoliatum. nam
ista duo conuenit probari vt habetur in libro de
cre. extra de restitutione spoliatorum 2c7. Quia re
integrandā sunt omnia spoliata anteq; proceda
tur in causa. restitutione autem plenarie facta sum
L. .iii.

Oratio Marię ad
deum

2c

2c

paratus cuilibet respondere. Loquitur aduocata
filio. Audi fili mi benedicte iniquitatem dyabo
li qui se gerit esse partem actoris falso vt sui ē mo
ris petit primitus se restitui per iura. que iura lo
quuntur in reis spoliatis restituendis ⁊ sic loqui
tur. c. de restitutione spoliatorum. extra. ⁊ ita resti
tui non debet. quinimo restitutio eis qui posside
runt non vi non clam non precario sed bona fi
de ⁊ iusto titulo fieri debet. Demones autem nū
q̃ homines possiderunt sed velut custodes car
ceris inferni ianuas sicut nebulas ⁊ gursiones
custodierunt. is enim fili mi possidet cuius nomi
ne possidetur. ergo vos solum homines possedi
stis ⁊ possidetis debite ⁊ iuste quia vos hominē
creastis. nunq̃ potuit demon habere bonam fi
dem quātocunq̃ possiderit vel tenuerit cum nul
la dierum prescriptio iuuat malefidei possessores.
vnde bona fide caruit ⁊ caret. ergo fuit demō nō
possessor sed malefidei detentor. nam aliud ē pos
sidere ⁊ aliud detinere. igitur vbi nulla fuit pos
sessio nulla competit restitutio. ⁊ vbi nulla est fi
des nullus titulus nec prescriptio ergo non ha
bet restitutio locuz. Dic mihi dammate reprobate
nonne filius meus qui est hic pater ⁊ filius ⁊ spi
ritus sanctus hominem creauit quomodo rē alie
nam possedisti cum sciebas ipsam alienam. Re
spondit demon. Interlocutoriam postulo super
hoc cum fuimus ab olim in possessione super qui
bus iudex iustus interlocutorie decreuit illuz de
monem ad predicta non esse restituendum. Tunc
demon stridens dentibus missa manu ad marsupi
um extraxit bibliam ⁊ cepit legere in Benefi vbi

Dicit dominus **A**de et **E**ue. de omni ligno paradisi comedatis excepto soluz isto. quacuqz eniz boza comedetis morte moriemini. peto ista vba ita stare. et maria attendite fili verba et parabolas demonis non consideretis. allegauit eniz caput et caudam subiit quod est contra legem. subsequenter mihi genesis patet. verba per demonem recitata. hec verba ab ipso et suis coplicibus adueniunt quibus causam peccandi dederunt nequaquam moriemini sed eritis sicut dy scientes bonum et malum. Et qui causam damni dat damnum dedisse videtur. non ergo audiendi sunt demones quia adam et **E**ua de facto ex eius auctoritate peccauerunt. Et quia fraus et dolus et cetera. ne de dolo premissis gaudium reportet. unde debet dispendium reportare. repellatur ergo demon a lumine ianitorum inflatus. Loquitur demon christo. pater sancte fac mihi ut faciunt boni iudices qui in hominum casibus iura sequuntur. posito eniz sine preiudicio sicut asserit aduocata mundi quod ab agendo repellatur. tamen vestrum nobile officium quia etiam per tacente ex more officio iudicat arbitrio ne crimina remaneant impunita ex bono et equo cum ad hec ex necessitate iusticie teneatur quibus bonus et iustus iudex nulli parcere debet. Loquitur aduocata filio. Audite fili vos estis rigor iusticie nec non summa equitas et plenus dulcedine misericordie quia primo de rigore iuris peccat procedi. in hoc quod peccat non est ulterius audiendus. quia ut scitis ita est de iure quod realiter ubi duo vel plura auxilia sine remedio ad unum et ad idem observandum spectant. unum ex his eligere tenetur. et uno electo potissime in ius

dicio deducto alius renunciare videtur. sic autem
est in proposito qd demoni plura remedia ppetat
ad psequendum qd petit qd tamē nō piteor. vnū
ab initio elegit atq3 in iudicio deduxit vt appa-
ret per processum. Igitur merito ab aliis quibus
cunq3 adhuc censetur merito excludendus. Item
cum negatū sit demoni qd vna via petit quomō
ad aliud est audiendus sic ē improbandus in pro-
posito vt attendat quod lex dixit. qd que vna lex
negat alia concedere nō potest. 7 est ratio q2 cir-
cuitus ē euitandus 7 reprobaretur si secus dicere-
tur. Nam videtur iuri stare verbis 7 non reb9 qd
non est dicendum. Preterea fili mi vos scitis qd
versutus diu est vbi potest recurrere ad auxilium
ordinarium non est recurrendus ad extraordina-
rium. sicut autem fuit 7 est in proposito. quia de-
mon auxilium ordinarium vtdictum est induxit
in quo succubuit quare non est audiendus. Itē
bene scitis qd versutus diu hic restitutionēz petit
qd tamen est auxilium ordinarium in quo tantus
auxilio iure exigente per interlocutoriam vestram
a qua non extitit appellatum priuatus est 7 sic trā-
siuit in rem iudicatam. 7 ideo fuit totaliter exclu-
sus 7 etiam expulsus. Igitur non obstante excep-
tione rei iudicate nullaten9 pōt admitti. Et i omni
aduocata sequēs mulier sexus fragilē 7 miserabi-
lez semp timēs generis humani subuersionē muta-
uit faciē 7 lacrimis atq3 singulub9 dedita perinani-
ta ē a deo qd nemo tam tristis mentis exiit. 7 cum
tantum virgo lacrimari ardesceret fletis genibus
scissis ab vbera vestibus lacrimis oculos munda-
ntibus alloquitur filius dicens. fili mi ecce de

mon qui te spernit et lapidauit ad calumniam liga-
uit et in stateram crucis tanquam latronem infixit et
amarissime morti tradidit et vestrum nobile offi-
cium implorauit. ego vero mater tua te nouem
mensibus in utero portauit et pie nutritus. datus tibi lac
vberibus. et hoc facie ad faciem aperiens verba
incontrariis eius quod petiit demon. Peto enim eo
iure quod possum in euentu predicto mihi tantam iu-
sticiam fieri et administrari super rationibus meis
predictis cum ipse apud te non debeat melioris
conditionis esse quam ego. unde postulo quod si magis
hosti fauetis quam mihi deleatis me de libro vestro
filius autem videns intentionem matris dolore
pietatis commotus dixit demoni vade retro satana
nam quia petiit tibi effectum merito denegamus.
dixit demon. dico quod caro et sanguis non celestis
iusticia reuelauit hec filio. Et ideo bene predixe-
ram quia non erat mihi tutum matre in iudicio con-
tra me postulare. Et dixit iam audietis talia que
noletis audire forte et ostenso euangelio ubi dici-
tur. venit princeps huius mundi etc. Quare pater
sancte obseruare verba ista et que processerunt de
labiis vestris non faciatis irrita. Scitis ergo quod
ego sum princeps huius mundi. et de me loquitur
scriptura vestra in multis locis. Et continetur quod
ob aliquam modicam obiectionem posset maxi-
mum litigium inter partes aliquas oriri. Et tunc
omnis boni iudicis est decidere et diuidere rez li-
tigosam pro posse et dare unicuique partem suam
Ut ergo scitis ego sum princeps huius mundi et
in celo. non verbalis tantum sed realis. quia verba
mea sunt intelligenda cum effectum. Vos videtis

pater sancte quotidie est discordia inter vos et
me. vos autem dicitis quandoque esse vestrum quod
est meum. et ego sepe et frequenter dico meum esse
quod vestrum est. postulo vos igitur ut omnis
celset discordia et faciatis sicut bonus iudex pon
derans equivalencia bona et mala mundi et sitis
dominator bonorum et ego malorum. et procul
dubio regnum vestrum non erit maius quam sicut
granum milii. Loquitur maria quod petit intus ha
bet. vos scitis et omnes quod tali die sicut heri dies
veneris sancta bona et mala mundi que versutus
petiit. Modo ponderari ponderata fuerunt ad
petitionem ipsius in statera crucis quod vos preci
um et bonitas ad instar bonitatis recta statera to
tum ponderastis pro humani generis redemptione
et in aliam partem pendidistis et descendendo
ad inferos. et exinde resurrexistis a quo non fuit
appellatum et ideo non est amplius audiendus ne
pueris similes fiamus quibus non placet in ludo
ponderatio imo dicunt ponderemus. Respondens
demoni cristus dixit. Loquere si scias et demon ter
ritus de tanta responsione dixit aduocate dimitte
me quia est hora ut loquamur de inceptis. dico
hominem tribus modis sine remedio fuisse dam
natum. Primo secundum duplicem iusticiam scilicet
precepti et exempli. Exempli sic. quia angelus pec
cavit et sine remedio fuit damnatus cum dominus
non sit acceptor personarum oportet similiter ho
minem damnari sine remedio. alias esset acceptor
et iniustus. de qua iusticia iuste possumus conque
ri nos damnati. Ad iusticiam precepti sic. quia
huius fuit preceptum siue precepistis quod non co

Diabolus

mederet de pomō et quando cūq; comederet mor-
te morietur. angelo vero preceptum non dedistis.
Si ergo angelos damnastis sine precepto multo
fortius damnatus est homo cum precepto. cū for-
tius sit contra preceptum ire q̄z sine precepto sa-
cere. Et peto modo q̄ vos respondeatis si respō-
dere potestis tanq̄z ad vltiora procedens. Re-
spondit aduocata. Miser et infelix non est simile
quod tu proposuisti. q̄ angelus peccauit et ideo
punitus est. quia nihil infirmus in se habebat qd̄
eum induceret ad peccandum. quia non infirmita-
te sed malignitate peccauit. Et sicut bene scitis an-
gelus nullo precepto indigebat. Homo autem si
peccauit habuit in se causam imminens ad pec-
candum propter temeritatem et grossitatem mate-
rie. de quo plactus est. vnde corpus fragile effi-
citur et multo leuius autem inclinans ad peccan-
dum. et nimirum est si angelus peccauerit ad iusti-
ciam precepti. Sic autem respondeo. angelo pre-
ceptum non fuit. et peccauit angelus tanq̄z sciens
quid agere deberet sine precepto. Natura autem
ipsorum angelorum in se habebat sapientiam.
quia cognoscebant rectitudinem boni et mali in
perfectione siue natura. Et quia veniendo con-
tra talem certitudinem sine comparatione graui-
us peccauit q̄z homo. propter quod tāto altiori
gradu cecidit. Homo autem talem certitudinem
non habebat propter corpus quod naturam gra-
uat. hinc est q̄ non respondit certionaliter. sed
ait ne forte moriamur. Sile ergo damnate quia
satisfactum est vltra velle. Respondit demon.

Phineas
pro
am

R

Non silebo aperi aures tuas et audi ea que dicas.
Respondit aduocata. quare non petis interlocu-
tozie fieri super positis que calide cepisti facere.
respondit Demon. vultis scire quare. q2 deitati
frenum imponitis. sed iterum dico q2 homo pecca-
uit. Loquitur aduocata filio. fili mi iudex vino-
rum et mortuorum scis quid vult dicere versutus
iste. vult enim arguere ex multis culpis pro maio-
ri parte falsis. et postea vult concludere quasi ex
omnibus veris. sed sicut propositionum copula-
tiuarum medium est pro parte sed pro toto est fal-
sa. puta tot falsitates allegauit intimaveritatis ta-
cendo in tantum q2 maximum periculum est ne ali-
os inficiat. Ego autem que non consueui audire
mendacia odio fastidiata sum q2 nescio in qua p-
te me voluam. quare supplico q2 ipse dicat tantum
pro se culpam et ego presentabo et glosabo scdm
veritatem. Loquitur demon. Audio mirabile q2
aduocata mundi vult esse aduocata mea me non
lente cum in inuitum beneficius non proferatur. sicut
pueri qui nesciunt computare et legere. asseris enim
vis computare et glosare ego postulo te non audiri
q2 mos ingerendi est et postea ipse presentet et glo-
sat et repetat si sciat et poterit persona deitati vt dixit
et postea replicabo. Respondit aduocata non modicum
turbata. Nolo q2 alleget falsitatem q2 non debet au-
diri in regno dei. Respondit demon si non vultis me au-
dire ego recedam et hoc videat iusticia iudicantis
dixit spiritus mater iusticia requirit q2 permittas eu
loqui et postea respondebis tanto erit nobis maius
gaudium. Loquitur aduocata. dicas ergo quid
vis. dixit demon homo peccauit. Dixit aduocata
facias ibi punctum. dixit omnipotens permittas

eum dicere q2 nihil in ciuili ratio complectitur 7c
Respondit demon. Homo peccauit in bonitate
infinita. 7 scdm iura pena debet respodere culpe
quare peto hominem qui comisit crimen lese ma
iestatis cum suis heredibus in quibus hereditas
criminis ex persona trahitur perpetuo puniri. ad
uocata respexit filium cu3 oculo. et filius matri re
sponsiones insufflauit. ait demon. Ego semp dixi
q2 durum mihi erat matrem iudicis in aduocataz
cōtra me haberi. Aduocata dixit filio. fili mi cu
ius noie flectitur omne genu. celestiu3. terrestriu3
7 infernozum. deprecor vos audite verba mea.
Iste nequam dixit de homine q2 peccauit in boni
tate infinita. et ideo sic infinite puniendus. Ad qd
respondeo 7 dico q2 vos estis deus 7 homo 7 bo
nitas etia3 infinita. 7 vos qui estis infinitus 7 bo
nitas infinita pependistis in cruce 7 morte turpis
sima 7 crudeli cruciatus fuistis primitus bene re
spondit pena culpe. Loquitur cristus. regina celi
non sufficit vobis ista responsio non vultis vos
q2 homo puniatur de peccato scdm petitionem q2
iura clamant. Cui dixit demō. iura volo. dñs ad
eaz q2 fuit culpa infinita. dixit demō ergo homo
puniatur infinite. dñs pro matre ait demoni. Nō
ne mihi oē iudiciu3 tradidisti. Si culpa fuit infini
ta. 7 hō nō potest infinite satisfacere 7 mori. Lo
quit aduocata. Vos estis filius dei viui. rex in
eternum duraturus 7 deus 7 homo. non punien
dus in infinitu3. Atē dixit demō. hō peccauit i bo
nitate infinita. Rñdit aduocata glosando. pecca
tor ingemuit 7 dñs amplius nō recondatus ē eo
q2 nūc debet in eo reincipi qd iam fuit. Non enī3

iudicat deus bis ubi dixit ad ultimum: conclusio
dyaboli. ergo pena debet esse infinita. Dixit aduo
cata. mentitur demō. quia qui ex falsis concludit
omnino debet excludi. ergo cum annihilata sit cul
pa per misericordiam est annullata et pena per gra
ciam. ut viciū veritatis operiet gracia culpam
cū probis et approbis cū lacrimis et suspiriis quod
est et faciendum. Et singulis visis ad instar eius
quod legitur. xlii. q. iiii. c. dist. maria in utero
nato et filio denudata cum vberibus naturaliter
trahit iudicem quando vult. Respondit de
mon. Nōne nosti ubi subest iusticia excusationis
seu defensionis causa. noscīs quia non solum la
crimis sed etiam insidiis resistere hosti licet. ad
uocatū mibi dari postulo ut iura volūt. Aduoca
ta loquitur. ex secretariis curie celestis non potes
petere quicquid. ergo vis ex secretariis infernalis
nequicie recipere addens. Audi me quoniam om
nem questionem soluam ego. non est dubiū quo
niam pater filius spiritus sanctus creauit homi
nem in sapientia ut esset heres vite eterne quā
misiit Abrahę et semini eius. ergo si hominem pu
nitum in totum deletis ipsum ut ait demon non in
sapientia sed in vanis constituitis omnes filios
hominum quod esse non debet. Sequeretur ergo
quod non in sapientia sed in vanum creasset hominē
oportet enim hominem esse heredem vite eterne.
Respondit dyabolus. vos dixistis quod si deleatur
genus humanum sequeretur quod non in sapientia
sed in vanum constituissetis filios hominum. Et
hoc sic arguo. Quicquid olim fecistis vos crea

astis. ergo apparet q̄ aut in sapientia facta sunt
omnia aut inulte condemnastis nos imperpetuū
Dixit aduocata. fili iniquitatis si enim fuit dam
natus vnus chorus angelorū cum essent decez
nō adhuc remanserunt nouem chozi illius. secus
vero est in homine quia si genus humanū in to
tum deleatur ergo in vanum constitutus fuit ho
mo nō in sapientia. **Responde** demon ⁊ noli ob
mutescere. **Tunc** dixit Ihesus. si dominus pater
filius ⁊ mater sunt pro homine quis contra ho
minem. Et sic decisa est causa ⁊ omnis questio qz
sic diffiniuit diffiniet omnia necessaria ⁊ assignat
Tunc angeli inceperunt cantare. Salue regina
misericordie ⁊c. **Eya** ergo aduocata nostra ⁊c.
Et expulsus ⁊ eiectus est demon a celesti militia
rediens. vnde venit ⁊ portans de sua procurati
one dedecus ⁊ non decus. Pro quibus omnib⁹
supradictis laudandus est ille pater verus p̄ns
⁊ misericors quo pretermisso nullum rite funda
tur exordium Amen.

Scelestissimi Sathane litigationis contra gen⁹
humanum liber feliciter explicat.

Manuscript
Chapitre

[The manuscript page contains dense Latin text written in a Gothic script, likely from a liturgical or legal document. The text is arranged in two columns, with some lines starting with large initial letters. The parchment shows signs of age and wear.]

[The page contains faint, illegible text from the reverse side of the leaf.]

[illegible]

512
H 0 m

1351

